

derom kunne blive enige om at finde Indtægtskilder uden for Toldloven til Dækning af Nedgangen — og i den Henseende afviser Folketinget nu for sit Vedkommende Tanken om at benytte Brændevinsafgiften — saa er der, som jeg sagde før, til sidst ingen anden Vej at gaa end den, at søge at enes om en Toldlov, som hviler i sig selv, som ikke behøver supplerende Love til Dækning af en Indtægtsnedgang. Efter min Opfattelse — og deri tror jeg, at alle i dette Ting ere enige med mig — kan der ikke være Tale om, at vore Finanser kunne bære en Nedgang af 5, 6, 7 Millioner Kr. Paa den anden Side er jeg ikke i Tvivl om, at selv under de nuværende Forhold kan man meget vel forsvare at lade et Beløb, og det et ret rundtregnet Beløb, være udækket ved en Toldreform, ikke blot fordi en saadan Reform er et Gode, som man maa finde sig i at betale ligesom andre Gode, men ogsaa fordi denne Reform indirekte kommer Finanserne til Fordel, ved at fremhjelpe det økonomiske Liv. Men hele dette Spørgsmaal om, om hvor meget man kan lade være udækket, og hvilke Forandringer i de enkelte Positioner der i den Anledning blive at foretage, er noget, som det er ørkesløst for os at tale om, saa længe vi ikke ere naaede til en direkte Forhandling med det andet Ting. Alle de mange Forsøg, som nu i 30 Aar have været gjorte med at sende Toldloven paa Vandring frem og tilbage fra det ene Ting til det andet, have ingen Sinde ført os et Skridt videre, og der er saa meget mere Grund til at ønske en umiddelbar Forhandling, som der gentagne Gange fra Landstingets Side er blevet kaldt paa et Fællesudvalg, at Folketinget ved eventuelt at gaa med til Tanken om at vedtage en Toldlov, der hviler i sig selv, vil vise stor Imødekommenhed over for de Opfattelser, som ere gjorte gældende af Landstingets Flertal og af dets Venner her i Tinget, kan naturligvis kun tale yderligere til Fordel for at prøve, hvorvidt denne Vej er fremkommelig. I Landstingets Betænkning, som er afgiven i Aar, hedder det: „Flertallet finder det ikke heldigt at fravige den Grundsætning . . . at der i Hovedsagen tilvejebringes Kompensation paa selve Toldloven.“ . . . „Da Regeringen imidlertid har sluttet sig til Folketingets Forlangende, at Kompensation for Nedgang i Toldindtægterne skal søges uden for Toldloven“ — hvad jeg dog vil bemærke, at Folketinget ikke har forlangt — „finder Flertallet efter Omstændighederne at burde bøje sig her-

for uden derved at erkende Rigtigheden af denne Frmgangsmaade.“ Altsaa, Landstinget ser meget nødig, at Brændevinsskatten skulde benyttes til Kompensation paa Toldloven. Lignende Udtalelser ere ogsaa fremførte her i Tinget af Medlemmer, der staa paa samme Standpunkt. Jeg skal fremdeles minde om, hvad der allerede tidligere i denne Samling er blevet fremhævet, at ogsaa et Medlem af Regeringen meget stærkt har udtalt sig i samme Retning. I et fortræffeligt Foredrag, som den nuværende ærede Indenrigsminister holdt i 1897, da Brændevinsskatloven var til Forhandling, ivrede han meget indtrængende for, at denne Skatteforhøjelse ikke burde anvendes til Dækning af Indtægtstab paa Toldloven, men i andet Øjemed. Vi ville ligeledes alle erindre fra Efteraaret, at den ærede Finansminister udtalte, at han i det væsentlige ikke var uenig med sin Kollega. Under disse Forhold forekommer det mig, at Udsigten til at bringe et Resultat ud af Forhandlingerne i et Fællesudvalg paa ingen Maade er ringe. Man har, jeg gentager det, atter og atter i Landstinget under disse Forhandlinger henvist til et Fællesudvalg, og den ærede Minister har her i Folketinget gjort det samme. Men Betingelsen for, at en Forhandling i Fællesudvalg kan foregaa, er jo ganske vist den, at Rigsdagen ikke bliver sendt hjem 5 Dage efter, at Folketinget har vedtaget Toldloven, saaledes som det skete i Fjor. — Jeg skal med disse Udtalelser anbefale det høje Ting at vedtage den Dagsorden, som Udvalgets Flertal har foreslaaet, og som jeg ikke behøver at oplæse, da alle ærede Medlemmer turde være bekendte med den.

Bertelsen (Hjørring Amts 5te Valgekreds): Da jeg ikke har kunnet slutte mig til mine Meningsfæller i at stemme for den foreslaaede Dagsorden, bliver jeg nødt til at begrunde min Stilling desangaaende. Jeg skal lige saa lidt som den ærede Ordfører gaa langt tilbage i Tiden, men det maa dog være mig tilladt at sige et Par Ord om Toldkommissionens Stilling. I Toldkommissionen blev under Behandlingen af Positionen Spiritus Spørgsmaalet om en Forhøjelse af Brændevinsafgiften draget frem, men der blev ikke ført nogen virkelig Forhandling derom. Hvad det finansielle angaar, stod Toldkommissionens Flertal her paa det samme Standpunkt, som Højre hidtil har staaet, og hvorpaa Landstinget i Princippet endnu staaar, nemlig, at Kompensation for Indtægtsnedgang paa visse Poster skulde til-